

**Valtioneuvoston kirjelmä Eduskunnalle ehdotuksesta
neuvoston direktiiviksi (*postipalvelujen arvonlisäverotus*)**

Perustuslain 96 §:n 2 momentin perusteella lähetetään Eduskunnalle Euroopan yhteisöjen komission 5 päivänä toukokuuta 2003 tekemä ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/288/ETY muuttamisesta postialalla suoritettavien palveluiden arvonlisäveron osalta sekä ehdotuksesta laadittu muistio.

Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 2003

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

Lainsäädäntöneuvos Suvi Anttila

EHDOTUS NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI DIREKTIIVIN 77/388/ETY MUUTTAMISESTA POSTIALALLA SUORITETTAVIEN PALVELUIDEN ARVONLISÄVERON OSALTA

1. Taustaa

Euroopan yhteisöjen komissio antoi 5 päivänä toukokuuta 2003 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta postialalla suoritettavien palveluiden arvonlisäveron osalta; KOM(2003) 234 lopullinen, Bryssel 05.05.2003, 2003/0091 (CNS).

Yhteisössä sovellettavasta arvonlisäverojärjestelmästä säädetään jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetussa kuudennessa neuvoston direktiivissä 77/388/ETY (jäljempänä kuudes arvonlisäverodirektiivi).

Kun kuudes arvonlisäverodirektiivi annettiin 1970-luvulla, postialalle oli ominaista monopolitilanne ja vähäinen valikoima palveluja, joiden markkinoilla ei ollut lainkaan kilpailua. Käyttöön otettu verojärjestely eli julkisten postipalvelujen vapauttaminen verosta oli asianmukaista kyseisessä tilanteessa.

Joissakin jäsenvaltioissa katsotaan vieläkin, etteivät julkiset postipalvelut kuulu arvonlisäveron piiriin, koska niitä pidetään julkisen viranomaisen ominaisuudessa suoritettuina. Toisissa jäsenvaltioissa sovelletaan direktiivin säännöstä, jolla vapautetaan julkisen postilaitoksen palvelujen suoritukset ja niihin liittyvät tavaroiden luovutukset. Lisäksi direktiivi vapauttaa maan alueella kelpaavien postimerkkien luovutuksen nimellisarvostaan.

Postipalveluiden arvonlisäverosta vapauttaminen ei koske rautateiden, lentoyhtiöiden tai muiden liikenteenharjoittajien suorittamia samankaltaisia palveluita. Postimerkkien luovutus on kuitenkin vapautettu myyjästä riippumatta.

Yhteisössä on kuitenkin hieman epätietoisuutta kyseisen vapautuksen oikeasta tulkin-

nasta. Esimerkiksi ainakin kaksi jäsenvaltiota ovat sitä mieltä, ettei vapautusta sovelleta, jos julkiset postipalvelut suorittaa osakeyhtiö.

2. Säädösehdotuksen tavoitteet

Koska julkiset postipalvelut toimivat nykyisin kilpailluilla markkinoilla, arvonlisäverovapautuksen rajoittaminen koskemaan yksinomaan julkista alaa vääristää väijäämättä kilpailua. Julkisen postilaitoksen hinnat ovat edullisempia kuin yksityisen toimijan suorittamien samankaltaisten palvelujen hinnat, silloin kuin ostajina ovat tahot, jotka eivät ole verovelvollisia ja joilla ei siten ole arvonlisäveron vähennysoikeutta. Toisaalta vähennykseen oikeutetut yritykset hankkivat palvelut mieluummin verovelvollisilta toimijoilta. Tämäntyyppiset yritykset muodostavat hieman yli 60 prosenttia julkisten postilaitosten liikevaihdosta postipalvelujen osalta Euroopan yhteisössä. Alan lisääntyvä vapauttaminen lisää vääristymän esiintymistä. Tilanteesta valittavat säännöllisesti sekä yksityiset että julkiset toimijat

Nykyinen järjestelmä myös mutkistaa sellaisten julkisiin toimijoihin perustuvien konsernien sisäisiä kauppasuhteita, joiden tytäryhtiöt ovat normaalin arvonlisäverotuksen piirissä.

Yksityistäessään postilaitoksensa täysimääräisesti tai osittain jotkut maat verottavat jo postialaa, mikä aiheuttaa ongelmia suhteessa postialan toimijoihin muissa maissa, joissa julkinen postilaitos on edelleen vapautettu arvonlisäverosta.

Kaikki kyseiset ongelmat osoittavat komission mukaan, että yhteiseen arvonlisäverojärjestelmään kiinteästi liittyvää tasapuolisuusperiaatetta ei alalla enää noudateta. Ehdotuksen tarkoituksena on muuttaa kuudetta direktiiviä niin, että kaikista alalla suoritettavista palveluista kannetaan arvonlisävero. Näin

vääristymät poistamalla verotus nykyaikais-tetaan ja yksinkertaistetaan, ja verotuksen soveltaminen alalla muuttuu oikeudenmukai-semmaksi. Komissio toteaa tämän olevan komission arvonlisäverostrategian mukaista (komission tiedonanto KOM(2000) 348). Ehdotuksen tarkoituksena on myös minimoi-da muutoksen vaikutus lopullisiin kuluttajiin.

3. Säädösehdotuksen pääasiallinen sisältö

3.1. Verovapautuksen poistaminen

Postipalveluja ja postimerkkejä koskeva verovapautus ehdotetaan poistettavaksi. Postipalvelujen verotus antaisi julkisille postilä-toksille oikeuden vähentää hankintoihinsa si-sältyvän arvonlisäveron, jolloin piilevä vero poistuisi ja useimmat vääristymisongelmat toimijoiden osalta ratkaistaisiin.

Vaikka postipalveluihin kuuluu erilaisia toimia postilähetysten keräämisestä niiden la-jitteluun, kuljettamiseen ja jakeluun, asiaka-an kannalta suoritettava palvelu on tava-roiden kuljettamista paikasta toiseen. Tämän vuoksi komissio ehdottaa, että postipalvelui-den suorittamista kohdeltaisiin yhtenä kulje-tuspalvelun suorituksena.

Postimerkkejä pidettäisiin komission mu-kaan näyttönä ennakkomaksusta. Postimerk-kien luovutus filateelisiin tarkoituksiin olisi kuitenkin yleisen verokannan mukaista tava-roiden luovutusta, koska sillä ei ole yhteyttä postipalveluiden suoritukseen.

3.2. Sovellettava verokanta

Komission mukaan teknisestä näkökulmas-ta paras ja selkein ratkaisu olisi normaalin verokannan soveltaminen kaikkiin postipal-veluihin. Yleiseen verokantaan perustuvan täysimääräisen verotuksen käyttöönotto voisi kuitenkin johtaa erityisesti yksityisille kul-ttajille suoritettavien postipalvelujen hinnan-korotuksiin. Nämä hinnankorotukset jäisivät kuitenkin piilevien verojen poistumisen joh-dosta normaalia arvonlisäverokantaa alhai-semmaksi. Täysimääräisellä verotuksella oli-si myös merkittävä vaikutus joillakin hyväntekeväisyyden ja terveyden kaltaisilla aloilla, joilla vähennyskeltvottomat kustannukset

kasvaisivat.

Tämän vuoksi komissio on halunnut turva-ta sen, että jäsenvaltiot pystyvät minimoi-maan hinnankorotusten vaikutuksen lopulli-sille kuluttajille. Tämä toteutettaisiin anta-malla jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa alennettua verokantaa tavanomaisiin posti-palveluihin. Direktiivi sallii jäsenvaltion so-veltaa enintään kahta vähintään 5 prosentin suuruista alennettua verokantaa. Alennettujen verokantojen prosenttimäärät vaihtelevat jä-senvaltioittain.

Alennettun verokannan osalta on tarpeen pi-tää mielessä postitoimintojen ainutlaatuinen luonne ja erityisesti se, että asiakkaat voivat ostaa eri arvoisia postimerkkejä ennaktoon ja panna postinsa postilaatikoihin kerättäväksi olematta yhteydessä toimijaan. Alennettun kannan kohdentaminen yksinomaan yksityi-siin kuluttajiin on asianomaisten toimien luonteen vuoksi teknisesti mahdotonta. Ta-vanomaisiin postipalveluihin kuuluu suurin osa yksityisestä postista, mutta myös osa lii-kepostista. Sillä, että alennettua kantaa voi-daan soveltaa myös yrityksiin, ei ole merki-tystä, sillä verovelvolliset yritykset voivat vähentää arvonlisäveron verokannasta riip-pumatta, ja ei-verovelvolliset yritykset ovat lopullisten kuluttajien tavoin laajalti samassa asemassa kuin voimassa olevien sääntöjen nojalla.

Tavanomaisella postipalvelulla tarkoitetta-siin kaikkia enintään kaksi kiloa painavia osoitteellisia kirjeitä ja paketteja koskevia peruspostipalveluja. Tämä koskisi su-ra-mainontapostia, kirjoja, luetteloita, sanoma-lehtiä yms. edellyttäen, että ne on osoitettu nimetylle henkilölle. Kuka tahansa toimija voi tarjota kyseisiä palveluita. Alennettua kantaa koskeva painorajoitus olisi kaksi ki-loa, jotta erilaisiin postimerkkeihin olisi käy-tännössä vähemmän tarvetta ja vääränlaisten postimerkkien käytöstä aiheutuva mahdolli-suus erehtymiseen tai väärinkäyttöksiin vä-henisi. Korkea painoraja merkitsee, että nor-maalin verokannan mukaisen postimerkin vaativan postin postilaatikkoon paneminen olisi käytännössä mahdotonta. Suurin osa postitoiminnasta koskee kevyempiä lähetyk-siä.

Muihin kuin tavanomaisiin palveluihin, osoitteetonta postia koskeviin palveluihin ja

yli kaksi kiloa painavia lähetyksiä koskeviin palveluihin ei voitaisi soveltaa alennettua kantaa. Alennettua kantaa ei sovellettaisi myöskään postipalvelun suorittajalle alihankintana suoritettaviin osapalveluihin.

3.3. Postipalvelujen verotusmaa ja ulkomaanpostin verokohtelu

Postipalvelujen katsominen tavarankuljetuspalveluksi merkitsee periaatteessa sitä, että kaikkiin postipalveluihin sovellettaisiin kuudennessa arvonlisäverodirektiivissä säädettyjä kuljetusta koskevia perussääntöjä. Tämän vuoksi ilman lisämuutosta postipalveluilla olisi kaksi maksuluokkaa: yhteisössä toimitettavaksi kerätty posti olisi verollista, kun taas yhteisön ulkopuolelle jaettavaksi kerätty posti vapautettaisiin ja siihen liittyisi vähennysoikeus. Tämä aiheuttaisi vaikeuksia, koska se vaatisi esimerkiksi kaksi postimerkkisarjaa, mihin taas liittyisi tarkastusongelmia.

Postipalvelujen verolle saattamisen kuluttajiin kohdistuvan vaikutuksen vähentämiseksi ja valvontajärjestelmien yksinkertaistamiseksi komissio ehdottaa, että kaikkia enintään 2 kiloa painavia osoitteellisia lähetyksiä koskevien tavanomaisten postipalvelujen verotusmaa olisi lähetyksen lähtömaa. Yhteisön ulkopuolelle tarkoitettuja lähetyksiä koskeva vientivapautus poistettaisiin. Näin ollen tällaiset postipalvelut olisivat aina verollisia, jos kuljetus alkaa yhteisön alueella riippumatta siitä, onko kyse yhteisön sisäisestä postista vai yhteisön ulkopuolelle lähetettävästä postista. Tämä on yhdenmukaista yhteisön ulkopuolella voimassa olevien kyseistä alaa koskevien samankaltaisten arvonlisäverojärjestelmien kanssa.

Korkea enimmäispaino vähentäisi suuresti mahdollisuutta virheisiin ja sillä saataisiin sama sääntö koskemaan suurinta osaa tavanomaisesta postista. Saman kriteerin soveltaminen sekä verotusmaasäännössä että alennettua verokantaa koskevassa säännöksessä yksinkertaistaisi kokonaisratkaisua. Sääntöä sovellettaisiin minkä tahansa liikenteenharjoittajan kuljettamiin lähetyksiin, mukaan lukien osoitteellinen suoramainontaposti, kirjat, luettelot, sanomalehdet ja pikkupaketit.

Jos kuitenkin postin vastaanottaja on myös palvelun vastaanottaja, kuten yritysten vastauslähetyksissä, verotusmaana olisi ehdotuksen mukaan kyseisen lähetyksen toimituspaikka.

Muihin kuin tavanomaisiin palveluihin, osoitteetonta postia koskeviin palveluihin ja yli kaksi kiloa painavia lähetyksiä koskeviin palveluihin sovellettaisiin kuljetuspalveluita koskevia normaaleja verotusmaasääntöjä. Tällainen yhteisössä toimitettavaksi kerätty posti olisi siis verollista lähetyksen alkamismaassa tai ostajan rekisteröintijäsenvaltiossa, kun taas kyseinen yhteisön ulkopuolelle toimitettavaksi kerätty posti olisi vapautettu ja siihen liittyisi vähennysoikeus.

3.4. Päät maksujen kohtelu

Postialan toimijoiden toimiin kuuluu jäsenvaltion sisällä kerätyn postin perille toimittamisen lisäksi toisessa jäsenvaltiossa tai kolmansissa maissa kerättyjen lähetysten kanto. Postin keräävä toimija veloittaa asiakasta sen koko kuljetuksesta ja kannosta. Se antaa perille toimittamisen alihankintatyöksi toimijalle toisessa maassa. Kyseisen toisen toimijan saamaa maksua kutsutaan päätmaksuksi.

Kolmansiin maihin liittyvät rajat ylittävät päätmaksut ovat kuudennen arvonlisäverodirektiivin 14 artiklan 1 kohdan i alakohdan nojalla vapautettu verosta, ja niihin liittyi vähennysoikeus. Verottomuus on tarpeen, koska monet kolmansien maiden postialan toimijat eivät voisi hakea päätmaksuun sisältyvää veroa palautuksena, koska ne ovat valtionlaitoksia eivätkä verovelvollisia. Koska postitoimiin osallistuu toimijoita maailman lähes jokaisesta maasta, palautuskelpoisuuden osalta ilmenisi merkittävää vääristymistä.

Yhteisön sisäiset päätmaksut olisivat verollisia. Tarvetta verovapautukseen ei ole, koska päätmaksuun sisältyvä vero voitaisiin vähentää.

3.5. Mahdollisuus postialan toimijoiden erityiseen veronlaskentajärjestelmään

Alennetun verokannan käyttöön ottavissa

jäsenvaltioissa toimijat saattavat joutua soveltamaan kolmea eri verokantaa. Jos alennettua verokantaa ei oteta käyttöön, toimijoiden on sovellettava kahta verokantaa: normaalia ja verottomuutta. Tämä merkitsee tarvetta eri postimerkkisarjoihin, vaikka ehdotetut muutokset sekä verotusmaasääntöihin että alle kaksi kiloa painavaa postia koskevaan vapautukseen ja alennetun verokannan asettaminen samaan kahden kilon rajaan vähentävätkin kyseistä tarvetta huomattavasti.

Asian yksinkertaistamiseksi ja eri postimerkkisarjojen välttämiseksi komissio ehdottaa, että alennetun verokannan valinneille jäsenvaltioille annettaisiin mahdollisuus siihen, että postialan toimijat voivat laskea arvonlisäveron jäsenvaltion suunnitteleman vaihtoehdoisen järjestelmän mukaisesti.

Jäsenvaltioiden erityisjärjestelmissä pääperiaate olisi sama: maksettavan arvonlisäveron määrä määritettäisiin kuljetettujen lähetysten lukumäärän perusteella. Arvonlisävero ei ilmenisi itse postimerkistä. Tämän ansiosta yhtiö postimerkkisarjaa voidaan käyttää kaikkiin tuotteisiin. Järjestelmässä olisi myös varmistettava se, että liikeasiakkaiden käytävissä on asianmukaista näyttöä vähennyksiä varten.

Tähän lähestymistapaan sisältyisi myös mahdollisuus välttää postimerkkien/postipalvelujen kaksinkertainen verotus esimerkiksi pitämällä postimerkkejä tavarina ja vapauttamalla ne verosta.

4. Asian käsittely

4.1. Euroopan unionin toimielimissä

Euroopan parlamentin sekä talous- ja sosiaalikomitean lausuntoja direktiiviehdotuksesta ei ole vielä annettu. Ehdotusta on käsitellyt neuvoston veroasiain työryhmässä heinäkuun 2 päivänä ja lokakuun 2 päivänä 2003.

4.2. Suomessa

Verohallitus, liikenne- ja viestintäministeriö, Ahvenanmaan maakuntahallitus, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto, Palvelutyönantajat, Suomen Kuorma-autoliitto, Viestinnän Keskusliitto ja Suomen Posti Oyj ovat antaneet ehdotuksesta lausuntonsa val-

tiovarainministeriölle.

Direktiiviehdotus oli valtioneuvoston valmistelujaostokäsittelyssä 12.11.2003.

5. Ehdotuksen vaikutukset Suomele

Suomessa ei enää ole kuudennen arvonlisäverodirektiivin tarkoittamaa julkista postitoimintaa. Merkittävin postialan yritys on valtion kokonaan omistama Suomen Posti Oyj, jolla on postipalvelulain (313/2001) mukainen toimilupa postitoiminnan harjoittamiseen koko maan alueella Ahvenanmaata lukuunottamatta. Ahvenanmaalla on Ahvenanmaan itsehallintolain nojalla itsenäinen postiyritys. Muita postipalvelulain mukaista postitoimintaa harjoittavia yrityksiä ei tällä hetkellä ole.

Muuta kuin postipalvelulain mukaista jakelu- ja kuriiritoimintaa eli kirjeiden, pakettien, asiakirjojen, sanoma- ja aikakauslehtien ja muun sellaisen noutoa, kuljetusta ja jakelua harjoittaa useita yrityksiä. Jakelu on pääasiassa osoitteetonta jakelua ja osoitteellista lehdistajakelua, mutta jonkin verran myös osoitteellisia kirje- ja pakettilähettyksiä. Lisäksi pienkuljetustoimintaa harjoittavia yrityksiä on seuraavilla toimialoilla: rautatie-, linja-auto- ja taksiliikenne, tieliikenteen tavarakuljetus, linja-autoasemat sekä huolinta ja rahtaus.

Arvonlisäverolakiin (1501/1993) ei sisälly postilähetyspalveluja koskevaa verovapautussäännöstä, vaan niitä pidetään verotuksen piiriin kuuluvina tavarankuljetuspalveluina. Postimerkkien myynti katsotaan kuljetuspalvelun etumaksuksi. Näiltä osin Suomen arvonlisäverotus vastaa direktiiviehdotusta.

Normaalit arvonlisäverolain tavarankuljetuspalvelujen verotusmaa- ja verottomuussäännökset koskevat tällä hetkellä myös postipalveluja. Siten yhteisön ulkopuolelle kuljetettavasta postista ei suoriteta veroa. Tällaiset kuljetukset tulisivat direktiiviehdotuksen mukaan verollisiksi siltä osin, kuin kyse on alle kahden kilon painoisia osoitteellisia lähettyksiä koskevasta tavanomaisista postipalveluista eli arvonlisäverolakia tulisi tältä osin muuttaa. Tämä muutos lisäisi veron tuottoa vähäisessä määrin. Arvonlisäverolakiin ei myöskään sisälly maksettua vastauslähettyksiä koskevaa erityissäännöstä.

Koska Ahvenanmaa on arvonnäverotuksessa suhteessa muihin jäsenvaltioihin samassa asemassa kuin EU:n ulkopuoliset maat, muista jäsenvaltioista Ahvenanmaalle lähtevät postikuljetukset ovat nykyään verottomia. Myös muun Suomen ja Ahvenanmaan väliset postilähetykset ovat verottomia. Direktiiviehdotuksen mukaan nämä kuljetukset tulisivat verollisiksi siltä osin, kuin kyse on alle kahden kilon painoisia osoitteellisia lähetyksiä koskevista tavanomaisista postipalveluista

Vaikka yhteisön ulkopuolelle tapahtuvat kuljetukset ovat verottomia, Suomessa ei ole käytössä kahta erilaista postimerkkisarjaa. Käytännön syistä kaikki postimerkit myydään verolliseen hintaan. Yhteisön ulkopuolelle suoritettujen postikuljetusten verottomuus toteutuu siten, että postiyritys pienentää verotilitystään näiden kuljetusten mukaisella veronmäärällä, kun se on saanut tiedon ulkomaanpostin lajittelupisteistä näistä lähetysistä. Ostajana oleva verovelvollinen yritys ei arvonnäverolain 114 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan saa vähentää hankintaan sisältyvää veroa, kun hankinta koskee postimerkkiä tai muuta siihen verrattavaa oikeutta, jos kuljetuspalvelusta ei ole suoritettava veroa sillä perusteella, että se tapahtuu ulkomailla.

Direktiiviehdotus edellyttäisi edellä kuvattua järjestelmästä luopumista ja kahden eri postimerkkisarjan käyttöönottoa tai postimerkkien käytön rajaamista direktiiviehdotuksen mukaisiin alle kahden kilon tavanomaisiin lähetyksiin. Postimerkkien käytön rajaaminen tällaisiin lähetyksiin ei olisi käytännössä ongelmallista, koska paketit pitää joka tapauksessa rekisteröidä postille luovutettaessa eikä niitä voi jättää postilaatikkoon. Muutos poistaisi postin ja sen verovelvollisten asiakkaiden nykyisestä arvonnäverolaisesta aiheutuvan tarpeen tilastoida ja/tai erotella EU:n ulkopuolisiin maihin menevät postimerkeillä ja postimaksukoneilla maksetut lähetykset muista lähetyksistä. Toisaalta muutos edellyttäisi EU:n ulkopuolelle kuljetettavien yli kahden kilon painoisten tavanomaisten pakettilähetysten erottelua muista lähetyksistä. Tämän ei kuitenkaan voida katsoa aiheuttavan käytännössä merkittävää hallinnollista lisätyötä, koska pakettilähetysten

hintahan joka tapauksessa määräytyy painon ja määränpäämaan mukaan.

Arvonnäverolain 71 §:n 8 kohdan mukaan veroa ei ole suoritettava kansainvälistä postiliikennettä koskevan kuljetuspalvelun ja siihen liittyvien palvelujen myynnistä ulkomailta postiliikennettä harjoittavalle yritykselle tai yhteisölle. Direktiiviehdotuksen mukaan nämä niin sanotut päätemaksut tulisivat verollisiksi siltä osin, kuin kyse on myynnistä toisessa EU:n jäsenvaltiossa toimivalle postialan toimijalle. Verottomuutta ei tältä osin enää tarvittaisi kaikkien jäsenvaltioiden postilaitosten tullessa verovelvollisiksi ja siten vähennyksiin oikeutetuiksi.

Ehdotukset edistäisivät postipalveluja myyvien elinkeinonharjoittajien tasapuolista kohtelua yhdenmukaistamalla verokohtelua eri jäsenvaltioissa ja ehkäisemällä kilpailuvääristymiä.

6. Hallituksen kanta

Hallitus kannattaa julkisten postipalvelujen saattamista verollisiksi kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Tällä hetkellä kaikkia postipalveluja verottavat EU:ssa vain Suomi ja Ruotsi. Nykyinen postialan toimijoiden erilainen verokohtelu eri jäsenvaltioissa voi aiheuttaa kilpailuvääristymiä lähinnä verotonta toimintaa harjoittavien yritysasiakkaiden osalta. Ehdotus poistaa julkisten postipalvelujen verottomuudesta aiheutuvat kilpailuvääristymät myös julkisten postilaitosten ja yksityisten toimijoiden väliltä niissä maissa, joissa julkiset postipalvelut vielä ovat verottomia.

Alennetun verokannan käyttömahdollisuus monimutkaistaisi verotusta ja voisi aiheuttaa kilpailuvääristymiä paitsi eri jäsenvaltioissa toimivien yritysten välille myös saman jäsenvaltion sisällä toimivien yritysten välille lähinnä verotonta toimintaa harjoittavien yritysasiakkaiden osalta. Koska kuitenkin monien jäsenvaltioiden olisi ilmeisesti vaikea hyväksyä postipalvelujen verolle saattamista ilman alennetun verokannan soveltamismahdollisuutta, ehdotus on myös tältä osin hallituksen hyväksyttävissä.

Vaikka ehdotus eroaa Suomen nykyisen soveltamasta järjestelmästä yhteisön ulkopuolelle kuljetettavien lähetysten osalta, komission ehdotus vaikuttaa koko EU:n tasolla

käytännössä toimivimmalta ratkaisulta. Jotakin ehdotuksen yksityiskohtia tulisi kuitenkin selkeyttää.